

МІСЦЕВЕЦЬ

№14–15 (58–59) Жовтень–листопад 2015 р.

Газета Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука

СЛАВЕТНЕ ІМ'Я МИХАЙЛА БОЙЧУКА

му залі інституту, де зібралися учасники круглого столу, присвяченого 133-й річниці від дня народження Михайла Бойчука, гості, студенти, викладачі, працівники закладу, співом дівочого гурту Національного університету ім.Т.Шевченка.

А далі, вперше лунали живі, сповнені маловідомих фактів розповіді про бойчуківців, про творчий спадок Михайла Бойчука.

Надзвичайно цікаво було почути розповідь (саме розповідь, а не доповідь) Андрія Сидоренка про дослідження творів бойчуківців, можливе встановлення авторства деяких робіт. Професор Ольга Школьна представила зріз керамічних творів бойчуківців Межигірського керамічного заводу. Серед цих робіт присутні мали змогу побачити твори колишнього

викладача кераміки нашого навчального закладу Дмитра Головка.

Ніна Саєнко розповіла про творчість свого батька, видатного бойчуківця Олександра Саєнка. Про власний шлях до розуміння бойчуківства говорив присутнім народний художник України, професор Феодосій Гуменюк. Не менш зацікавлено слухала аудиторія Марину Юр, яка зупинилася на композиційних прийомах, ритмиці творів Михайла Бойчука, і наукового співробітника Національного художнього музею України Л.С.Ковальську.

Справжнім подарунком до Дня народження Михайла Бойчука стала виставка графічних робіт бойчуківки, учениці Івана Падалки Марії Котляревської, твори якої на постійне зберігання передав інституту син художниці, колишній працівник закладу Михайло Кульбак. Це вагома підтримка навчального закладу, не на словах, а на ділі.

У маленькому (верхньому) залі конгрес-холу проходить ще одна виставка – гуртківців народної студії декоративного розпису. Її очолює Л.Ю.Венгліньська, яка колись закінчила Лаврське училище. Її випускники навчалися і навчаються в нашому інституті, дехто готується поступати до нас наступного року. Це – наше майбутнє, звісно, на нього ми сподіваємося.

Не втрачайте себе

Відомо, що коливання у погоді, як у житті, негативно впливають на фізичний стан людини, на її поведінку. А ще буває, ти раптом не впізнаєш знайомих тобі викладачів і студентів, ніби вони загубили свої обличчя. Проте, з огляду нормальної фізіології розумієш, що явище це тимчасове і люди обов'язково знайдуть своє справжнє лице – світле, усмінене, доброзичливе.

Природа цієї осені штурмувала сумні рекорди посухи, торф'яних пожеж. На жаль, жовтень і в нашому інституті був надзвичайно бурхливим. Численні зловживання та

непрофесіоналізм, деструктивні дії попередньої адміністрації привели інститут імені М.Бойчука майже до закриття. Не буду вдаватися у деталі, аби не застосовувати базарну лексику.

У цій надскладній ситуації міністерство освіти і науки України запропонувало єдино можливий вихід – приєднатися до вузу з вищим рівнем акредитації. На жаль, фінансовий стан вітчизняної освіти такий, що бажаних не знайшлося. І лише крок назустріч погодився зробити Київський університет ім.Б.Грінченка. Цей вищий навчальний заклад зголосив-

ся взяти на себе фінанси, акредитацію та інші юридичні тягарі нашого інституту, не претендуючи на внутрішню кадрову політику, стратегію навчання та власність Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені М.Бойчука, включаючи будівлі і земельну ділянку. Ці джентльменські домовленості будуть зафіксовані у спільній офіційній угоді, яку ми обов'язково оприлюднимо на сайті та шпальтах газети. А тепер час вплинути на стихію і братися до роботи та навчання.

Елеонора ГРИГОР'ЄВА

КОНФЕРЕНЦІЯ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

30 вересня 2015 року відбулася конференція трудового колективу інституту. У порядку денному стояли два питання: прийняття Статуту інституту; затвердження нового складу членів вченої ради.

На початку конференції виступила в.о. ректора інституту заслужений художник України Оксана Вікторівна Полтавець-Гуйда, яка, передусім, поінформувала присутніх про стан справ, розрахунок по зарплаті, квартальну премію тощо.

Відбулося нагородження ювілярів Інституту почесними грамотами. Аплодисментами зустрів зал М.Л.Самохвалову, яка працює у вузі 50 років, В.М.Лашка, А.М.Трубікова, В.П.Кашубу та інших. М.П.Лихошву колективом одногослобно обрано почесним викладачем КДІДПМД ім.М.Бойчука.

Далі Оксана Вікторівна зупинилася на непростій ситуації, в якій опинився наш інститут, на необхідності зробити все, аби вистояти як самостійна одиниця.

Про роботу над Статутом інституту, про уточнення, які запропонували Т.В.Малік, В.Д.Андріяшко (від вченої ради факультету ДПМ), Г.П.Яремків, доповіла Ю.В.Полтавська. «Конституцію» бойчуківського закладу було прийнято одногослобно.

Вчений секретар О.М.Сірик оприлюднила список нових членів вченої ради, до якого увійшли представники кафедр, співробітники та студенти.

ГОБЕЛЕНИ ЛЮДМИЛИ ЖОГОЛЬ

Новий виставковий проєкт «Людмила Жоголь і український гобелен. До 85-річчя від дня народження художниці» було презентовано на початку листопада 2015 року у Національному заповіднику «Софія Київська». Виставку присвячено мистецтву українського гобелена другої половини XX – початку XXI століть, що демонструється у виставкових залах пам'ятки архітектури XVIII ст. «Хлібня».

У квітні 2015 року пішла з життя народний художник України, академік Національної академії архітектури України, лауреат премії «Жінка III тисячоліття» та премії ім.К.Білокур Людмила Євгенівна Жоголь. Понад 500 творів мистецтва подарувала глядачам ця унікальна художниця, роботи якої прикрашають музеї України й закордону. Останні роки свого життя

вона викладала мистецтво гобелена в нашому інституті.

Виставка представляє гобелени 1970-х – 2010-х років, створені митцями провідних мистецьких центрів України. Вона знайомить з різними напрямками розвитку мистецтва гобелена: традиційним килимарським, тематичним, лірико-живописним, станковим, абстрактним та його сучасними трансформаціями. Ядром експозиції є гобелени Людмили Жоголь.

Поряд з ними демонструватимуться твори сучасників Людмили Жоголь, визнаних майстрів гобелена: Володимира Прядки, Марії та Івана Литовченків, Надії Євгенівни Жоголь. Понад 80 експонатів, що дає змогу простежити шляхи розвитку стилістики та форм гобелена упродовж останніх п'ятдесяти років.

на іменами Марти Базак, Оксани Риботицької, Наталії Пікуш, Ольги Парути-Вітрук. Продовження традиції українського гобелена на сучасному етапі відображено у дипломних роботах учнів Людмили Жоголь, випускників нашого закладу. Окремий інтерес становлять вишиті шовком композиції, які імітують гобелен, та тривимірні композиції, що демонструють розвиток напрямків мистецтва текстилю на сучасному етапі.

На виставці представлені й акварельні ескізи до гобеленів Людмили Жоголь, плакати попередніх виставок та архівні фото її робіт для громадських споруд Києва.

До експозиції увійшло понад 80 експонатів, що дає змогу простежити шляхи розвитку стилістики та форм гобелена упродовж останніх п'ятдесяти років.

ВЛ. ІНФ.

На черговому засіданні Вченої ради обговорювалися зміни у структурі інституту. До порядку денного було також внесено питання про можливість входження нашого інституту до структури Київського університету імені Бориса Грінченка. Передусім відбулося обрання голови Вченої ради та його заступника.

Віднині кафедра фізичної культури та життєдіяльності людини приєднана до кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін. У свою чергу останню переведено зі складу факультету графічного дизайну та комп'ютер-

Засідання Вченої ради

ної графіки до складу факультету дизайну середовища та промислового дизайну. Кафедру живопису факультету декоративно-прикладного мистецтва переведено на факультет графічного дизайну та комп'ютерної графіки.

Члени Вченої ради інституту розглянули атестаційні справи: кандидата технічних наук, доцента (без ученого звання) кафедри художньої кераміки, дерева, скульптури та металу Устинова С.Д. щодо присвоєння вченого звання доцента; заслуженого художника

України, доцента (без ученого звання) кафедри рисунка Скаканді Ю.Ю. щодо присвоєння вченого звання доцента; доцента (без ученого звання) кафедри живопису Голембовської Л.С. щодо присвоєння вченого звання доцента.

Що стосується питання, яке було внесено на розгляд під час засідання про входження нашого інституту до структури Київського університету імені Бориса Грінченка, то більшістю голосів пропозицію було прийнято.

ВЛ. ІНФ.

ТРАДИЦІЇ ПЛЮС КРЕАТИВ

Світ змінюється. Та деякі речі залишаються традиційно сталими. Любов до ювелірних прикрас та зі смаком оздобленої сувенірної зброї. Жінки завжди захоплювалися коштовним камінням, чоловіки виробляли і збирали зброю. На кафедрі художньої кераміки, дерева, скульптури та металу, де вже існують цікаві напрямки навчання:

художні вироби з металу, ювелірне мистецтво – з легкої руки викладача Сергія Денисовича Устинова вже 6-й рік студенти навчаються художньому оздобленню сувенірної зброї. І хоча робота з металом завжди вважалась одним з важких і чоловічих видів ремесел, тут займаються цим переважно...дівчата. Стають до ковадла і роблять унікальні авторські вироби – в тому числі, оздоблюють традиційні українські види подарункової холодної зброї. І так вже напрацювали руку, що декілька разів отримували премії, зокрема, за ювелірні вироби. До речі, така спеціалізація існує і в Європі, наприклад, у Баварській школі (Німеччина).

Взагалі, краса – це велика сила. А красивий виріб, оздоблений руками дівчи-

ни, перетворюється на справжній тренд. Звичайно, під умілим керівництвом досвідченого викладача, який креативно керує процесом навчання. 2 листопада Сергію Денисовичу виповнилося 55 років – вік розквіту для чоловіка. Бажаємо йому довгих років життя! Міцного здоров'я і нових творчих здобутків!

Мар'яна ОЛЕКСІЄНКО

ЗАРЯД ТВОРЧОЇ ЕНЕРГІЇ

Міжнародний форум ДИЗАЙН-ОСВІТА 2015

У Харкові з 12 по 16 жовтня 2015 року проходив VIII Міжнародний форум ДИЗАЙН-ОСВІТА 2015 на базі Харківської державної академії дизайну і мистецтв. У рамках цього творчого заходу відбулася Міжнародна науково-методична конференція «Концепція сучасної мистецько-дизайнерської освіти України в умовах Євроінтеграції». Багато учасників збрала також студентська науково-практична конференція «Сучасне мистецтво: практика та наукові пошуки».

Було представлено дипломні роботи різних дизайнерських шкіл, студентські роботи «Відкритий міф. Середовище буття», відбувся конкурс

академічного рисунка, виконання завдання зі стріт-арту, ART FEST, конкурсний показ дипломних робіт у номінаціях «Дизайн одягу» та «Мульти-медіа-дизайн».

Студенти Нашого інституту представили 17 дипломних проєктів «бакалавр» і «спеціаліст» різних спеціалізацій. Троє з них нагороджені дипломами II ступеня. Це Влад Шевченко (номінація «графічний дизайн»: Артбук «451» за Фаренгейтом» за мотивами книги Рея Бредбері, керівник О.Терещенко). В.Журибіда (номінація «Інтер'єр; Дизайн інтер'єрів офісу ІТ-компанії Google у м. Київ, керівник О.Зіміна»). Віра Бабаєва

(номінація «промисловий дизайн»).

Дипломи III ступеня вибороли О.Верхоліна, М.Кібкало, А.Габруська, Л.Кравченко, Л.Арістова, С.Каменських, В.Чалий, К.Якименко, В.Євсєєва. П'ятеро студентів отримали заохочувальні дипломи.

Тож студенти-бойчуківці гідно представили наш інститут. Вітаємо всіх учасників форуму, бажаємо подальших злетів у царині ваших спеціалізацій. Відбувся не просто огляд досягнень різних мистецьких та дизайнерських шкіл – це той заряд творчої енергії та мотивації, що надає нових сил для пошуку на два роки вперед... до нового Форуму!

УСЛАВЛЕНІ ОСОБИСТОСТІ УКРАЇНИ

На останньому засіданні дискусійного клубу «Цікаві зустрічі», який очолює професор Р.С.Дяків, студенти зустрілися з двома непересічними особистостями, знаними в Україні. Це Левко Лук'яненко, депутат України I, II, IV, V скликань, Герой України, Голова Української Республіканської партії. Другий гість – онук геніального філософа, письменника Івана Франка Роланд Франко, український громадський діяч.

Левко Григоровича без найменшого перебільшення називають історичною особою, як автора «Акту про Незалежність України». Студентську молодь цього разу зацікавило питання з обрання найголовнішої мети і вірності їй упродовж всього життя.

Гість розповів про деякі періоди своєї діяльності. Це працюючи на Львівщині адвокатом наприкінці ХХ століття, він розпочав боротьбу за незалежність України. Головною справою свого

життя він вважає пропаганду української національної ідеї.

Нещодавно побачило світ 13-ти томне видання творів Левка Лук'яненка, куди увійшли «Сповідь у камері смертників», «Вірю в Бога й Україну», «Не дам загинуть Україні», «З часів неволі», «Незмищеність» та інші. Присутні на зустрічі мали можливість придбати окремо видані твори Л. Лук'яненка з автографом автора. Повне зібрання творів Левко Григорович подарував бібліотеці інституту.

До розмови долучився

Роланд Франко, людина прогресивна, високоосвічена, яка з вірою дивиться у майбутнє Незалежної України.

В.о. ректора інституту Оксана Полтавець-Гуйда від імені колективу підписала лист підтримки на висунення Левка Лук'яненка на отримання державної нагороди України, найвищої в Україні творчої відзнаки за вагомий внесок у розвиток культури та мистецтва – Національної премії України імені Тараса Шевченка.

Елеонора ГРИГОР'ЄВА

ЩОРІЧНИЙ ЗВІТ

Викладачі кафедри рисунка традиційно на початку нового навчального року запрошують колег і студентів на виставку творчих робіт. Цьогоріч на вернісажі було особливо велелепно. Студенти й викладачі прийшли, щоб ознайомитися з новою експозицією і привітати мистців кафедри з відкриттям виставки.

На невеликій площі приміщення кафедри розмістилися акварелі й олійний живопис. Художники-педагоги своїми творами довели, що їм під-

власні не лише різні техніки, а й найрізноманітніші жанри: портрет, пейзаж, натюрморт, тощо.

З побажанням творчих успіхів звернулася до викладачів кафедри рисунка Оксана Полтавець-Гуйда. Виступили завідувач кафедри Василь Шпак, професор Валентин Сергєєв, декани факультетів Петро Добровольський, Лариса Савіна, Володимир Грищенко та інші.

ВЛ. ІНФ.

НА БОГУСЛАВСЬКІЙ ЗЕМЛІ

З 1 по 9 жовтня відбувся Всеукраїнський молодіжний історико-етнографічний фестиваль «Богуслав-2015», у якому взяли участь студенти нашого інституту, зокрема Валентина Чешенко (художнє моделювання костюма IV курс), Маргарита Чех (художня кераміка, IV курс), Ігор Карук (керівник групи, кераміст).

Наші студенти проводили майстер-класи за гончарним кругом, з ліплення різноманітних іграшок-свисту-

нів для дітей віком від 5-ти років. З великим задоволенням приходили на майстер-класи зацікавлені мешканці Богуслава. А по тому говорили, що мріють відтепер навчатися в нашому інституті. Фестиваль закінчився великим концертом, в якому взяли участь виконавці з різних міст України. Перед поверненням до Києва ми побували на екскурсії по місту Богуслав.

Основною метою Всеукраїнського молодіжного історико-етнографічного

форуму «Богуслав-2015» було збереження та популяризація нематеріальної культурної спадщини України. Цей захід відбувся за підтримки Міністерства культури України. Всі учасники задоволені форумом та із нетерпінням чекають на наступний рік, щоб знову повернутися до мальовничого міста Богуслав.

Маргарита ЧЕХ, студентка, IV курсу, спеціалізація «Художня кераміка»

Пам'ять стукає у серце

Осіньне небо, пожовтілі дерева, вітер, що грається гілками дерев. Будинок, вкритий снігом. Копиця сіна у фіолетово – загадкових сутінках, підсвічених серпом місяця. Звичайні сюжети. Та чому ж вони, перенесені рукою художника на полотно, дарують глядачу такий спокійний, романтичний настрій? Першопричина – в особистості художника

Олександра Бордюга який створив ці картини. Надзвичайно скромна людина, талановитий митець. Мрійник, закоханий в українські пейзажі. Обдарований викладач. Кажуть, він не міг відмовити жодному, хто звертався до нього по допомогу. А солом'яні брили й вази з солом'яними сплетеннями рукою майстра є, мабуть, в усіх його знайомих і співробітників нашого інституту.

Народився Олександр у Києві, 1958 року. Закінчив Київський художній інститут, де вчився у О.М.Лопухова, В.І.Гурина, Л.І.Вітковського. Від них засвоїв школу українського реалістичного живопису, як основу своєї творчості. І оздобив її власним творчим баченням. З 90-х років Олександр Бордюг працював викладачем живопису у Київському технікумі декоративно-прикладного мистецтва. А коли у 1999 році, на базі технікуму був заснований інститут, продовжив викладати вже

там. Декілька поколінь студентів навчалися живопису під його керівництвом і пригадують Майстра з теплотою та вдячністю.

Мистецький дар Олександра Бордюга, помножений на тонке відчуття кольору, любові до рідної природи, реалізувався у численних пейзажних етюдах. Якщо придивитись – вони ніби складаються в одну безкінечну історію нехитрого сільського життя, яке таїть споконвічну філософію: ось сіно, зібране у скирти, кінь, що важко везе їх на заході сонця. Конячки провалюються у мокром снігу. І старенькі сільські хатинки, освітлені останнім спалахом короткого зимового дня.

Особливо люблю в художник сутінки, коли все навколо стає трохи загадковим. І вмiло передавав цей

стан на полотні. Такі живописні роботи завжди були і залишаються у тренді, як вічно молода класика, живописна поезія, безпосередність роботи з природи і пошуки пластичного вирішення. В роботах художника поєднані традиційна манера живопису із майже імпресіоністичною трактовкою окремих деталей. Як висловився один із класиків: «Художник користується фарбами, та пише відчуттями».

Не дуже щасливий у житті, художник створив свій, внутрішній гармонійний світ. Світ мрії. Автопортрет художника, виконаний пастеллю незадовго, як він пішов з життя, ніби погляд із цього ідеального внутрішнього світу митця.

Вже рік, як Олександра Бордюга немає на цьому світі. А його роботи продовжують дарувати красу. При погляді на них розумієш: для того, щоб віднайти гарний настрій, слід, перш за все, шукати позитив у собі, як робив це протягом 56-и років Олександр Васильович Бордюг. Художник. Майстер.

Педагог. І просто хороша людина, яку пам'ятають колеги і про яку говорять сьогодні більше, ніж за життя. Бо, як кажуть: «Коли з життя іде художник, душа його жива і для землі, і для людей».

Марина ЛЬВОВА

«БРАМА ЗАБОРОВСЬКОГО» ЗАПРОШУЄ

28 жовтня 2015 року в приміщенні галереї «Брама Заборовського» відбулося урочисте відкриття виставки «Календар», де представлені твори наших студентів та випускників. В ошатному камерному приміщенні експонуються твори сакрального мистецтва, станкові композиції й костюми.

На офіційному сайті Національного заповідника «Софія Київська» можна прочитати наступні слова: «Люди з давніх-давен намагалися скласти календарну систему, яка б відповідала їхньому життєвому ритму. Про український календар дохристи-

янських часів відомо дуже мало, хоча про існування календарної системи свідчать народні назви місяців. Приймаючи християнство з Візантії, Київська Русь прийняла звідти і християнський календар з систе-

мою дванадцяти найважливіших календарних свят».

Роботи, що увійшли в експозицію, відображують календарний цикл. Це ікони, декоративний розпис, костюми, які одягали на різні свята. Історичний інтер'єр підкреслює урочистість полотен, розкриває сутність кожної роботи.

Нещодавно було підписано договір про співпрацю між нашим інститутом і Національним заповідником «Софія Київська».

Приємна поїздка до міста Львова змусила серце працювати з подвійною енергією. 1975 рік. Ми, випускники Львівського державного училища декоративного мистецтва імені Івана Труша, отримали дипломи молодих спеціалістів декоративного мистецтва і нині крокуємо творчим мистецьким шляхом.

ЛДУДМ ім. Івана Труша це потужний навчальний заклад, де цінують традиції, час і повагу до пращурів нашої долі. Я, як молодий спеціаліст з художньої обробки дерева, каменю і кістки, був направлений майстром на Єреванську фабрику сувенірів. Це були два роки цікавих зустрічей з вірменськими художника-

ми, побутом і запальним характером горців. По закінченні терміну, повернувшись до Львова, де за рекомендацією директора училища був прийнятий на роботу до Українського науково-дослідного інституту поліграфічної промисловості на посаду головного художника.

Сорок років – і ось ми

СОРОК РОКІВ – ЯК ОДНА МИТЬ

знову зібралися, випускники 1975 року. Це передати без посмішки неможливо, адже за цей час з граційних студенток і студентів, перетворились на солідних пані й поважних чоловіків.

Напрочуд гарна сонячна погода, сміх і доброзичливість – адже повірте, довелося знайомитись заново. Змістовною була і зустріч з колективом, нашими викладачами, директором вже Львівського державного коледжу декоративного і ужиткового мистецтва ім. Івана Труша (ЛДКДУМ ім. Ів.Труша) Василем Отковичем, який з викладачами Богданом Стельмахом, Т.Левківим, О.Лучинським, С.Яремою, Р.Миськом, Ю.Лесюком, П.Марковичем, М.Соколовою представив навчальні корпуси, майстерні з рисунка, живопису, музей, де і відбулася цікава

змістовна бесіда. Якби наші студенти бачили на власні очі навчальний процес з творчих дисциплін, без сумніву, їм було б соромно за своє ставлення до навчання. Коридор оформлений зі смаком, враховуючи потреби часу. Це стенди викладачів, їх робота, біографія, стенди державності, сторінки історії коледжу від його заснування і дотепер. Представлені кращі дипломні роботи студентів, стенд з прізвищами іменних стипендіатів – все це оформлено з великим естетичним смаком. На передньому плані – бюст Івана Труша, який щодня зустрічає та проводить студентів. Тут тісно пов'язані мистецтво з духовним розвитком молодої людини, її естетом і буттям, середовищем існування.

Упродовж тривалого часу

в коледжі працювали такі талановиті художники-педагоги, як Всеволод Трофимлюк – чудовий знавець і майстер художньої різьби, мій перший вчитель і порадник. Його великий досвід і знання втілювалися в науково-обґрунтовану навчальну програму з композиції та роботи в матеріалі, якою користуються і нині. Тарас Драган – людина енциклопедичних знань та універсальних здібностей, чудовий рисувальник, Роман Безпалків – живописець. Шкода, що час невблаганний і їх вже

немає серед нас. Вічна їм пам'ять і вдячність від нас, живих послідовників їхньої творчості.

Сьогодні педагогічний колектив навчального закладу перебуває на новому потужному творчому злеті, про що свідчать виставки творів викладачів і студентів художнього коледжу.

Велика вдячність і повага від усіх нас, випускників 1975 року, директору Василю Отковичу за знайдений час і повагу.

Іван ГУПІК, член НСХ України, кафедра ГД

Український орнамент від Василя Кричевського до новітніх досягнень

У музеї Івана Гончара від 18 червня до 10 вересня 2015 року експонувалась міжмузейна, інтерактивна, мультимедійна, експериментальна виставка «Три виміри Василя Кричевського: від народної орнаментики до національного стилю», яку було відкрито до Дня пам'яті Івана Гончара за підтримки Фонду «Розвиток України», Благодійного фонду «Дар» та Посольства США в Україні.

Художня виставка відкрила поціновувачам мистецтва ще одну грань багатоманітної творчої діяльності Василя Кричевського – український стилізований орнамент. Орнаментальні композиції художника, джерелом яких є народне мистецтво, є унікальними авторськими творами, що існують цілком самостійно, як незалежні, завершені композиції, або ж успішно використані в графіці чи оформленні книг.

Модерна стилізація народної орнаментики Василя Кричевського була представлена в текстильних ескізах (1933, 1945, 1951) та етнографічних замальовках («Хата. І половина ХХ ст.», «Ярмарок» 1912, «Інтер'єр селянської хати з гобеленом», 1940), замальовках орнаменту для килима (1940-і роки), елементах архітектурного оздоблення будівель Полтавського земства та музею Тараса Шевченка в Каневі, декорациях до перших українських ігрових фільмів, книжкових ілюстраціях та обкладинках до книг (Михайло

Грушевський. Історія України, 1912; Вадим Щербаківський. Українське мистецтво, 1918. Том II; Українське сільське мистецтво), велика та мала державні печатки УНР, великий та малий державні герби УНР (1918) зі збірок музеїв України.

Своєрідним образом виставки стали композиції із творів народного мистецтва: від гончарного посуду та земської кераміки з колекції Музею українського гончарства в Опішному до традиційного вбрання, рушників та різьблення на дереві з колекції Музею Івана Гончара, прикрас і

1922 року, вона й нині є сучасною за змістом.

Мистецтво орнаменту Василя Кричевського знайшло втілення, сучасне переосмислення у творчості художників скульпторів (П.Міллер, Л.Богуславська); керамістів (композиції Т.Карімової та А.Гориславця); графіків (графіті молодих художників), дизайнерських роботах студентів Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури (Майстерня графічного дизайну професора В.К.Шості) та Інституту декоративно-ужиткового мистецтва та архітектури

килимів, зокрема й збірки родини Кричевських.

Окрім творчості Василя Кричевського на виставці експонувались твори Олександра Саєнка – учня і послідовника професора (орнаментальні композиції, ескізи тканин, а також кераміка (таріль «Розкрилений птах»), вибійки («Лісова пісня» та «Птахи»). Серед них привертає увагу представлена вперше для огляду вибійка «Птах і звір». Виконана

(Майстерня графічного дизайну професора В.К.Шості) та Інституту декоративно-ужиткового мистецтва та дизайну ім. М.Бойчука (сценічні костюми за мотивами робіт В.Кричевського студентки Т.Царук : викладач Г.Забашта), творах майстрів народного мистецтва (З.Сташук, писанки за мотивами орнаментів В.Кричевського), живописному полотні «Граната Кричевського» Антона Кандінського, Василя Лінде-Дункан, правнука Василя Кричевського.

На виставці були використані новаторські прийоми в музейному просторі – відео інсталяції та інтерактивні куточки, де відвідувачі, особливо діти, могли скласти об'ємні орнаменти з ігрових конструкторів, розмальовувати листівки, а під час майстер-класів – виготовляти власні зразки, створювати вітражні малюнки.

Наприкінці літа у місті Миколаїв Львівської області пройшов другий скульптурний симпозиум. Темою мистецької акції було обра-но «Казку», оскільки твори планували розмістити поблизу дитячого майданчика у парку «400-річчя м. Миколаєва».

СКУЛЬПТУРНИЙ СИМПОЗИУМ

Організаторами цього чудового заходу виступила Миколаївська міська рада та громадське об'єднання «Книжкова толока», а без-

посереднім куратором проекту голова цього об'єднання Люба Хомчак. Творча група скульпторів підбралась дружно. Із

старшого покоління, випускники Львівського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва Й.Марчинський, Ю.Мисько, Н.Лейкіна, М.Лампека та Б.Фреїв. П'ятеро молодих скульпторів – студенти та нещодавні випускники.

110 РОКІВ ВИЖНИЦЬКОМУ КОЛЕДЖУ

Розвиток сучасної національної художньої освіти потребує детального вивчення української мистецької спадщини, збереження традицій народної культури, як джерела, що виріє у глибинах ментальності нації, допомагає вибудувати індивідуальний творчий почерк молодого покоління мистців.

Без перебільшення, одним з небагатьох навчальних закладів, які втілюють ідею збереження та подальшого розвитку традицій гуцульського мистецтва, упродовж ХХ – початку ХХІ століття є Вижницьке училище прикладного мистецтва, а тепер – Вижницький коледж прикладного мистецтва ім. Василя Шкрібляка.

Доцільно навести кілька історичних фактів: саме у цьому буковинському містечку наприкінці ХІХ століття сформувалося сприятливе культурне середовище для відкриття подібного навчального закладу. Тут деякий час працював відомий мистець, письменник та громадський діяч К.Устянович; народився і жив живописець Ю.Косак; провела свої дитячі та юнацькі роки польська художниця Г.Чорториська. У Вижниці неодноразово бували визначні українські літератори О.Кобилянська, Л.Українка, І.Франко та інші.

Ідею створення у місті мистецького навчального закладу активно підтримував відомий громадський діяч, депутат крайового та австрійського сеймів, посол Микола Василько, якому і вдалося переконати крайовий сейм Буковини виділити кошти на організацію фахового закладу у Вижниці.

Напередодні свята Покрови 1905 р. у місті було відкрито середню фахову школу «Крайовий научний заклад для різьбярства та металевої орнаментики». В урочистостях з цієї нагоди взяли участь відомі політичні діячі Буковини, представники Крайової державної Адміністрації, Чернівецької промислової школи, громадських організацій та об'єднань краю, серед яких був і депутат австрійського сейму М.Василько.

Вижницька різьблярська школа покликана була «учити синів мешканців руських гір на Буковині, вроджену тому населенню штуку різьбярства і металевої орнаментики та тим способом плекати цю галузь домашньої штуки».

...Тож осіннього погожого дня 15 жовтня 2015 р., як і 110 років тому, до рідної Alma mater позлітали випускники різних випусків з усіх куточків України, Молдови, Білорусі, Росії. Своїм візитом вони засвідчили ту шану, любов та вдячність тим місцям чарівної Вижниці, де

пройшла їхня юність, професійне зростання і звичайно, викладачам та учителям, які привнесли до їх таланту ще більше розуміння народного мистецтва Гуцульщини та Буковини, України.

Вітаючись один з одним, усміхнені та радісні сивочолі випускники знайомились з молодшим поколінням, обмінюючись спогадами й творчою інформацією про свої мистецькі та життєві здобутки, про викладачів, які працювали і ще працюють в коледжі.

Всі ці та інші питання мистецької освіти порушувались і жваво обговорювались на регіональній науково-практичній конференції. У цьому урочистому заході брали участь художники-педагоги, мистецтвознавці, керівники навчальних закладів, адміністрація районного відділу культури м.Вижниця. З ґрунтовними доповідями виступили: професор Орест Голубець (процеси і тенденції мистецької освіти); директор ВКПМ ім.В.Шкрібляка Роман Гаврилюк («Наукова розвідка з історії коледжу»); Дмитро Козубовський, голова Національної спілки народних майстрів («Народне мистецтво та сучасність»; викладання традицій в мистецьких навчальних закладах) та ін.

Незабутньою подією цього дня, 15 жовтня, стали урочистості з нагоди ювілею. Колектив коледжу, випускників різних років привітали шановні гості, студентство. Було вручено грамоти від державних і громадських установ педагогам, працівникам, керівництву коледжу на чолі з молодим директором Романом Миколайовичем Гаврилюком. До привітань долучився і наш інститут. Щірі творчі побажання успіхів на ниві підготовки молодих мистецьких кадрів прозвучали у вітальному листі, підписаному від імені колективу в.о.ректора Оксаною Вікторівною Полтавець-Гуйдою.

Цікавою і різноманітною була концертна програма.

Вивчаючи досвід столітнього зведеного коледжу, можемо із впевненістю стверджувати, що цей навчальний заклад готує гідних фахівців для потреб промисловості за багатьма спеціалізаціями: художня обробка дерева, художня обробка металу, художня вишивка, художнє ткацтво, дизайн середовища, тощо.

Найважливішою умовою якісної мистецької підготовки є концепція розвитку закладу, що знайшла відображення у навчальних планах і програмах. Останні визначають стратегічний курс, яким у своїй повсякденній роботі керуються викладачі та студенти.

Ілля ПОП'ЮК,
доцент кафедри